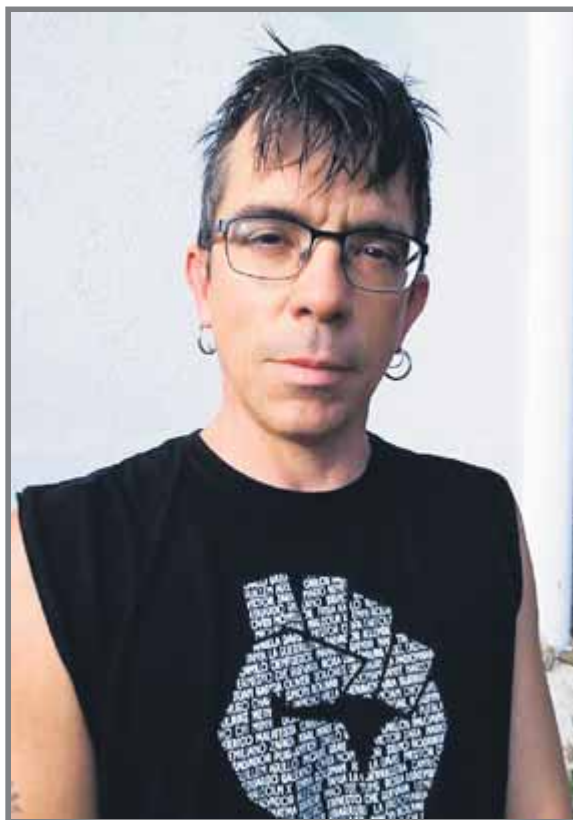

Com una bala enmig del cor

Són els edificis, les cases, els testimonis de la història, de les nostres vivències, de les memòries familiars, que sovint tenen tantes versions com mirades l'han habitat. Les parets que amaguen els secrets, els miralls que ens mostren el pas dels anys i la pols que cobreix les infàmies o elimina rancúnies. *La Torre de la Serra*, de Joni D., és la memòria de la resistència del país des de la realitat d'una nissaga que veu com els fets, sovint imprevisibles, van determinant el futur. Una dona que es dedica a donar suport als maquis tot recordant el seu marit mort al front de la Guerra Civil espanyola, una parella que forma part d'un grup autònom durant la Transició, una fuga a França després de veure un assassinat, un desnonament que acaba en detenció, l'amor clandestí i un fill que en arribar et situa en una de les decisions més difícils de la teva vida, un pare que retorna a la torre de la seva infantesa i recorda, i descansa, i fa balanç, que és com assaborir la nostàlgia dels incorruptibles en uns anys de renúncies i tergiversacions.

Però no penseu que *La Torre de la Serra* és una novel·la històrica: és la història d'uns sentiments, d'unes emocions, des de la quotidianitat d'unes lluites situades en diferents moments de la vida d'aquest país. Amb un estil àgil, Joni D. signa el re-

lat intergeneracional, una història dura plena de tendresa sense esquivar la conflictivitat armada del segle XX, amb persecucions i cases plenes d'amagatalls que converteixen els panys de casa en automatismes impossibles, l'amor plana per sobre de tota la història i sovint la impossibilitat és la conseqüència de revoltar-se contra els vencedors i la injustícia, estar disposat a posar-hi no només el cor i les idees, sinó també tot el cos, les mans, la vida.

En aquesta *rentrée* literària segurament ningú no us parlarà de *La Torre de la Serra*, amb pròleg de Jann-Marc Rouillan –ningú millor que ell per presentar-nos aquesta

història, per fusionar relat i coherència vital-. Jo trobo que ha estat la lectura de l'estiu, amb llàgrimes incloses, sense pretensions i amb una càrrega a prova de cors. "Ens neguem a oblidar –diu en Jann-Marc– i caminem per la serra entre les nostres ombres i les dels nostres germans grans." I la dels nostres pares i avis, hi afegeixo. Llegiu aquest llibre, no tornareu a ser els mateixos. Com no seria el mateix aquest país sense la subversió de la gent que ha constituït les resistències de la història petita, mai mesella.

Joni D. no oblidia i reivindica aquesta cultura des dels marges que senzillament és la seva trajectòria vital (músic, periodista, activista i responsable del segell Kasba Music). Va debutar amb *Que pagui Pujol! Una crònica punk de la Barcelona dels 80* i va continuar amb *Grups Autònoms. Una crònica armada de la Transició democràtica*. Ara, amb *La*

Torre de la Serra, signa una novel·la partint de totes les referències i experiències acumulades i passada pel filtre dels anys i l'ofici. Si aneu a veure la magnífica exposició d'un altre dels imprescindibles al Santa Mònica, *Nunes. Més enllà del Temps*, trobareu un joveníssim Joni D. que apareix a la pel·lícula *Gritos a ritmo fuerte* i dona testimoni dels anys que fa que en Joni es mou per aquests mons de carrers sense nom i llambordes humides i ensangonades. Un *tío* gran, en Joni! De veritat, feu-vos el regal i no deixeu passar aquesta novel·la. Com a mínim, no digueu que ningú no us n'ha parlat. *

Joni D. s'endinsa en la resistència armada al franquisme
AMPARO MARTÍN

LA TORRE DE LA SERRA
Joni D.

Editorial: Tigre de Paper
Pàgines: 81
Preu: 12 euros

El detectiu Palop ha tornat

Pascual Ulpiano (pseudònim d'Alberto Valle) s'ha proposat convertir el seu antiheroi Palop en un clàssic de la novel·la negra. De moment és el segon lliurament i a la darrera pàgina del llibre s'anuncia que la història continuarà. *Palop juega sucio* fou la primera entrega d'aquest detectiu *sui generis* publicada per Base dins la col·lecció *Base negra*, una nova aposta de l'editorial de Santi Sobrequés.

Alberto Valle (Barcelona, 1977) ha fet de periodista per a diverses capçaleres, és col·laborador d'emissores de ràdio i de la RAI italiana, a més de promotor de clubs musicals dedicats al R&B i al *soul*.

Amb les seves novel·les reivindica la literatura *pulp*. Aquesta vegada Palop és encara més descarat a l'hora de venjar els seus amics o més ben dit els clients que li encarrega l'agència per a la qual treballa. La seva arma sempre és a punt per treure d'enmig bastards i tota mena de malfactors. Palop ha tornat amb fam de justícia, però sobretot amb set, set de sang, de dolor i de trencar-li el cap a qui s'ho mereix. Valle trama novament una bona història des de la primera línia i ja no hi ha manera de deixar-la. Com un bon personatge *pulp*, Palop també té predileccions gastronòmiques acompanyades sempre per una bona

cervesa: "Remojo el molcajete de arrachera en salsa picante y echo un trago de cerveza No le echo limón." L'acció no s'atura ni un moment en les noves aventures del detectiu i sicari Palop, menjat pels anhels de violència barrejada amb els fantasmes del passat. Malgrat tot, Palop manté uns principis ètics, de vegades qüestionables, però a la fi sòlids. Aquesta vegada participa en la persecució d'una xarxa de pederàstia i de producció de pornografia infantil. *Malas noticias, es Palop*, no deixarà indiferents aquells lectors que volen passar una bona estona llegint una història d'acció entretinguda amb una trama interessant. *

MALAS NOTICIAS, ES PALOP
Pascual Ulpiano

Editorial: Base
Barcelona, 2016
Pàgines: 151
Preu: 10,95 euros